Nr 91 Warszawa, dnia 20 października 1948 r.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

396

Zarządzenie Głównego Inspektora Ochrony Skarbowej z dnia 8 września 1948 r. o szczegółowym zakresie działania i organizacji wewnętrznej w inspektoratach ochrony skarbowej.

Na podstawie § 19, 28 ust. 2 oraz 32 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 5 sierpnia 1947 r. o organizacji i zakresie działania ochrony skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 307) zarządzam, co następuje:

Rozdział 1.

Główny Inspektorat Ochrony Skarbowej.

1. Wydział 1 administracyjny załatwia sprawy:

a) organizacyjne: tworzenia, znoszenia, ewidencji jednostek organizacyjnych, ich siedzib, właściwości rzeczowej i miejscowej, etatów, organizacji i metod pracy, koordynacji działalności zewnętrznej i wewnętrznej jednostek organizacyjnych, organizowania szkolenia, planowania i wykonania planów inspekcyj, zarządzeń poinspekcyjnych, postępowania biurowego, sprawozdawczości, organizowania zjazdów, odpraw i konferencyj, wynikające z nadzoru służbowego w zakresie organizacyjno-administracyjnym oraz wszelkie inne nie należące do właściwości pozostałych wydziałów,

b) osobowe: obsady stanowisk, służby przygotowawczej, kwalifikowania pracowników, awansów, odznaczeń, przeniesień, delegacyj, podróży służbowych, zajęć ubocznych, urlopów, zawieszeń w czynnościach służbowych, przeniesień pracowników w stan nieczynny i spoczynku, uposażeń i świadczeń, ubezpieczeń, emerytur, zapomóg i nagród płatnych z kredytów osobowych, kosztów delegacyj, podróży i przeniesień, kontroli obecności w służbie, zaopatrywania pracowników w legitymacje, znaczki legitymacyjne i pieczęcie służbowe, zaświadczeń, eewidencji, statystyki osobowej, naruszeń przepisów ze strony pracowników ochrony skarbowej oraz dochodzeń porządkowych i dyscyplinarnych przeciwko tym pracownikom;

c) budżetowo-rachunkowe: układania i wykonywania budżetów, zaliczek, sprawdzania rachunków pod względem formalnym i cyfrowym, ich likwidacji, wypłat oraz inne sprawy z zakresu budżetowo-rachunkowego;

d) gospodarcze: pomieszczeń biurowych i gospodarczych, zaopatrzenia jednostek służbowych w urządzenia biurowe i inne, techniczne pomoce wywiadowcze i dochodzeniowe, pieczęcie, znaczki legitymacyjne, druki i wydawnictwa, ewidencji pieczęci urzędowych, realizowania świadczeń rzeczowych dla pracowników oraz wszelkie inne sprawy gospodarcze;

e) transportowe: pomieszczeń, garaży, warsztatów i magazynów, środków lokomocji, ich konserwacji i remontów, części wymiennych, materiałów pędnych, jak również związane z administrowaniem środkami lokomocji.

2. Wydział administracyjny obejmuje referaty: 1) organizacyjny, 2) osobowy, 3) budżetowo-rachunkowy, 4) gospodarczy i 5) transportowy.

W skład wydziału wchodzą: kancelaria, składnica akt i biblioteka.

3. Wydział 2 zwalczania przestępstw skarbowych załatwia sprawy: rozpoznania rodzaju, charakteru, nasilenia i przyczyn przestępczości w zakresie podatków bezpośrednich pobieranych na rzecz Skarbu Państwa, opłaty skarbowej, obrotu papierami premiowymi, akcyz pobieranych na rzecz Skarbu Państwa, monopolów i ceł, zapobiegania tym przestępstwom, dochodzeń, nadzoru służbowego nad działalnością zapobiegawczą i dochodźczą jednostek podległych, w odniesieniu do tych przestępstw, opiniowania rachunków kosztów dochodzeń, związane z przyznawaniem nagród, premii i wynagrodzeń z tytułu wykrycia lub przyczynienia się w ramach dochodzeń do wykrycia przestępstw skarbowych albo z tytułu współdziałania w ich zwalczaniu.

Wydział prowadzi dochodzenia w sprawach o przestępstwa wyjątkowego znaczenia i kieruje dochodzeniami w sprawach o przestępstwa większej wagi.

4. Wydział 2 zwalczania przestępstw skarbowych obejmuje referaty: 1) przestępstw podatkowych, z zakresu opłaty skarbowej i obrotu papierami premiowymi, 2) przestępstw akcyzowych i monopolowych i 3) przestępstw celnych.

5. Wydział 3 zwalczania przestępstw dewizowych i innych załatwia sprawy wymienione w pkcie 3 ustęp pierwszy w odniesieniu do przestępstw dewizowych i przestępstw oraz naruszeń prawa w zakresie poruczonym przepisami szczególnymi, jak również spełnia analogiczne czynności wymienione w ustępie drugim powołanego punktu.

6. Wydział 3 zwalczania przestępstw dewizowych i innych obejmuje referaty: 1) przestępstw dewizowych i 2) przestępstw z zakresu poruczonego.

7. Wydział 4 spraw specjalnych załatwia sprawy:

a) organizowania służby informacyjnej, regulaminu, metod i środków jej działania, szkolenia w służbie informacyjnej, ewidencji osób poszukiwanych i innych ewidencji z dziedziny wykrywania przestępstw oraz wynikające z nadzoru służbowego nad organizacją i działalnością wywiadu jednostek podległych;

b) wywiadu skarbowego w odniesieniu do wszystkich przestępstw zwalczanych przez ochronę skarbową, opiniowania rachunków kosztów wywiadu, związane z przyznawaniem nagród, premii i wynagrodzeń z tytułu wykrycia lub przyczynienia się w ramach wywiadu do wykrycia przestępstw albo z tytułu współdziałania w ich wykrywaniu oraz sprawozdań z działalności wywiadu skarbowego;

c) zbierania informacyj skarbowo-gospodarczych oraz sprawozdań w tym zakresie.

Wydział prowadzi wywiad w sprawach o przestępstwa wyjątkowego znaczenia i kieruje wywiadem w sprawach o przestępstwa większej wagi.

W przypadkach wymienionych w ustępie poprzednim wydział ogranicza się do czynności wywiadu, a w celu wszczęcia dochodzenia przekazuje sprawę wydziałowi 2-mu względnie 3-mu.

8. Wydział 4 spraw specjalnych obejmuje referaty: 1) instrukcyjno-techniczny, 2) wywiadu skarbowego, i 3) informacji skarbowo-gospodarczej.

9. Każdy wydział obowiązany jest uzgadniać uprzednio swe załatwienia z wydziałami zainteresowanymi.

10. Do obowiązków naczelnika wydziału należy: planowanie, kierownictwo, nadzór i koordynacja prac wydziału tudzież instruowanie podległych pracowników, inicjowanie nowych przepisów oraz zmian i uzupełnień przepisów obowiązujących, aprobata załatwień oraz opracowywanie sprawozdań z działalności ochrony skarbowej w zakresie objętym właściwością wydziału.

11. Naczelnik wydziału aprobuje ostatecznie załatwienie w sprawach wydziału:

a) przygotowawcze i incydentalne,

b) uboczne, wynikające z załatwienia głównego,

c) główne, z wyjątkiem wymienionych w pkcie 12,

d) główne, w sprawach pewnego rodzaju bądź poszczególnych przekazanych naczelnikowi wydziału przez głównego inspektora do samodzielnego załatwienia albo w sprawach omówionych z głównym inspektorem i zasadniczo przez niego zdecydowanych.

Naczelnik wydziału może upoważnić, za zgodą głównego inspektora, kierownika referatu do ostatecznego aprobowania niektórych załatwień w sprawach referatu.

12. Nie podlegają ostatecznej aprobacie naczelnika wydziału załatwienia główne, jeżeli dotyczą normowania lub zmian: ustroju, zakresu działania, organizacji, siedzib, granic okręgów jednostek służbowych, etatów, obsady personalnej, stosunku służbowego, budżetu, kredytów, metod i trybu zwalczania przestępstw, zaopatrzenia gospodarczego i technicznego jednostek służbowych, zasad administrowania, po-

stępowania biurowego, nagród i premii, systemu nadzoru i sprawozdawczości, — albo jeżeli są to decyzje o zaniechaniu wywiadu lub wszczęciu dochodzenia w sprawach o przestępstwa wyjątkowego znaczenia, bądź decyzje w jakichkolwiek innych sprawach zastrzeżonych przez głównego inspektora do jego aprobaty.

W sprawach wymienionych w ustępie poprzednim aprobata ostateczna załatwienia głównego należy do głównego inspektora.

13. Naczelnikowi wydziału służy prawo decydowania o złożeniu sprawy do akt, jeżeli od niego zależy aprobata ostateczna załatwienia głównego, z wyjątkiem odkładania do akt sprawozdań z inspekcji, kontroli, wykonania zarządzeń poinspekcyjnych oraz z działalności jednostek podległych.

14. Naczelnik wydziału podpisuje pisma wychodzące w granicach przysługującej mu aprobaty ostatecznej.

15. Naczelnika wydziału, gdy jest on nieobecny lub nie może pełnić obowiązków służbowych, zastępuje wyznaczony przez głównego inspektora, na wniosek naczelnika wydziału, jeden z kierowników referatów, któremu przysługują wówczas kompetencje naczelnika wydziału.

Naczelnik wydziału może zastrzec wobec zastępcy pewne sprawy do swej decyzji.

16. Do obowiązków kierownika referatu należy: podział pracy pomiędzy pracowników, kierowanie pracami i czuwanie nad należytym, sprawnym i terminowym ich wykonaniem, aprobata ostateczna załatwień w granicach otrzymanego upoważnienia, aprobata wstępna załatwień w pozostałych sprawach oraz opracowywanie sprawozdań z działalności ochrony skarbowej w zakresie spraw referatu.

17. Kierownika referatu, gdy jest nieobecny lub nie może pełnić obowiązków służbowych, zastępuje wyznaczony przez naczelnika wydziału, na wniosek kierownika referatu, jeden z pracowników referatu.

Rozdział 2.
Okręgowe Inspektoraty Ochrony Skarbowej.

18. Oddział 1 administracyjny załatwia sprawy:

a) ogólne: organizacji jednostek służbowych, organizacji pracy, etatów, koordynacji działalności zewnętrznej i wewnętrznej jednostek służbowych, szkolenia, planowania i wykonania planów inspekcyj i kontroli, zarządzeń poinspekcyjnych, postępowania biurowego, odpraw sprawozdawczości, wynikające z nadzoru służbowego w zakresie organizacyjno-administracyjnym oraz wszelkie inne nie należące do właściwości pozostałych oddziałów;

b) osobowe: obsady stanowisk, służby przygotowawczej kwalifikowania pracowników, awansów, odznaczeń, przeniesień, delgacyj, podróży służbowych, zajęć ubocznych, urlopów, zawieszeń w czynnościach służbowych, przeniesień pracowników w stan nieczynny i spoczynku, uposażeń i świadczeń, ubezpieczeń, emerytur, zapomóg i nagród płatnych z kredytów osobowych, kosztów delegacyj, podróży i przeniesień, kontroli obecności w służbie, zaopatrywania pracowników w legitymacje, znaczki legitymacyjne i pieczęcie służbowe, zaświadczeń, ewidencji, statystyki osobowej, naruszeń przepisów ze strony pracowników ochrony skarbowej oraz dochodzeń porządkowych i dyscyplinarnych w tym zakresie;

c) budżetowo-rachunkowe: opracowywania projektów preliminarzy budżetowych, wykonywania budżetów, zaliczek, sprawdzania pod względem formalnym i cyfrowym rachunków, ich zatwierdzania i likwidacji, wypłat oraz inne sprawy z zakresu budżetowo-rachunkowego;

d) gospodarcze: pomieszczeń, zaopatrzenia jednostek służbowych w urządzenia biurowe i inne, techniczne pomoce wywiadowcze i dochodzeniowe, pieczęcie, znaczki legitymacyjne, druki i wydawnictwa, środków lokomocji, części wymiennych, materiałów pędnych, remontów i konserwacji, administrowania środkami lokomocji okręgowego inspektoratu, realizowania świadczeń rzeczowych dla pracowników oraz wszelkie inne sprawy gospodarcze.

W skład oddziału wchodzą: kancelaria, składnica akt i biblioteka.

19. Oddział 2 zwalczania przestępstw skarbowych załatwia sprawy: rozpoznania terenu pod względem skarbowo-gospodarczym, rodzajów, charakteru, nasilenia i przyczyn przestępczości w zakresie podatków bezpośrednich pobieranych na rzecz Skarbu Państwa, opłaty skarbowej, obrotu papierami premiowymi, akcyz pobieranych na rzecz Skarbu Państwa, monopolów i ceł, zapobiegania tym przestępstwom, dochodzeń, nadzoru służbowego nad działalnością zapobiegawczą i dochodźczą, związane z przyznawaniem nagród, premii i wynagrodzeń z tytułu wykrycia lub przyczynienia się w ramach dochodzeń do wykrycia przestępstw skarbowych albo z tytułu współdziałania w ich zwalczaniu.

Oddział prowadzi dochodzenia w sprawach o przestępstwa większej wagi.

20. Oddział 3 zwalczania przestępstw dewizowych i innych załatwia sprawy wymienione w pkcie 19 ustęp pierwszy w odniesieniu do przestępstw dewizowych i przestępstw oraz naruszeń prawa w zakresie poruczonym przepisami szczególnymi, jak również spełnia analogiczne czynności wymienione w ustępie drugim powołanego punktu.

21. Oddział 4 spraw specjalnych załatwia sprawy:

a) organizowania służby informacyjnej, metod i środków jej działania, szkolenia w służbie informacyjnej, ewidencji osób poszukiwanych i innych ewidencyj z dziedziny wykrywania przestępstw oraz wynikające z nadzoru służbowego nad organizacją i działalnością wywiadu jednostek podległych;

b) wywiadu skarbowego w odniesieniu do wszystkich przestępstw zwalczanych przez ochronę skarbową, opiniowania rachunków kosztów wywiadu, związane z przyznawaniem nagród, premii i wynagrodzeń z tytułu wykrycia lub przyczynienia się w ramach wywiadu do wykrycia przestępstw albo z tytułu współdziałania w ich wykrywaniu, zbierania informacji skarbowo-gospodarczych oraz sprawozdań z działalności wywiadu skarbowego i w zakresie zbierania informacji skarbowo-gospodarczych.

Oddział prowadzi wywiad w sprawach o przestępstwa większej wagi.

W sprawach o przestępstwa większej wagi oddział ogranicza się do czynności wywiadu, a w celu wszczęcia dochodzenia przekazuje sprawę oddziałowi 2-mu względnie 3-mu.

22. Każdy oddział obowiązany jest uzgadniać uprzednio swe załatwienia z oddziałami zainteresowanymi.

23. Do obowiązków kierownika oddziału należy: planowanie, kierownictwo oraz nadzór i koordynacja prac oddziału, tudzież instruowanie podległych pracowników, inicjowanie nowych przepisów i zmian lub uzupełnień przepisów obowiązujących oraz opracowywanie sprawozdań z działalności ochrony skarbowej w zakresie objętym właściwością oddziału.

24. Kierownik oddziału aprobuje ostatecznie załatwienia w sprawach oddziału:

a) przygotowawcze i incydentalne,

b) uboczne, wynikające z załatwienia głównego,

c) główne, z wyjątkiem wymienionych w pkcie 25,

d) główne w sprawach pewnego rodzaju bądź poszczególnych przekazanych kierownikowi oddziału przez okręgowego inspektora do samodzielnego załatwienia albo w sprawach omówionych z okręgowym inspektorem i zasadniczo przez niego zdecydowanych.

Kierownik oddziału może upoważnić referenta, za zgodą okręgowego inspektora, do ostatecznego aprobowania niektórych załatwień w sprawach opracowywanych przez referenta.

25. Nie podlegają ostatecznej aprobacie kierowników oddziału załatwienia główne, jeżeli dotyczą normowania lub zmian: organizacji, siedzib, granic okręgów jednostek służbowych, etatów, obsady personalnej, stosunku służbowego, budżetu, kredytów, metod i trybu zwalczania przestępstw, zaopatrzenia gospodarczego i technicznego jednostek służbowych, zasad administrowania, postępowania biurowego, nagród, premii, systemu nadzoru i sprawozdawczości,— albo jeżeli są to decyzje o zaniechaniu wywiadu lub wszczęciu dochodzenia w sprawach o przestępstwa większej wagi, bądź decyzje w jakichkolwiek innych sprawach zastrzeżonych przez okręgowego inspektora do jego aprobaty.

W sprawach wymienionych w ustępie poprzednim aprobata ostateczna załatwienia głównego należy do okręgowego inspektora.

26. Kierownikowi oddziału służy prawo decydowania o złożeniu sprawy do akt, jeżeli od niego zależy aprobata ostateczna załatwienia głównego, z wyjątkiem odkładania do akt sprawozdań z inspekcji, kontroli, wykonania zarządzeń poinspekcyjnych oraz z działalności jednostek podległych.

27. Kierownika oddziału, gdy jest on nieobecny lub nie

może pełnić obowiązków służbowych, zastępuje wyznaczony przez niego, za zgodą okręgowego inspektora, jeden z pracowników oddziału, któremu przysługują wówczas kompetencje kierownika oddziału.

Kierownik oddziału może zastrzec wobec zastępcy pewne sprawy do swej decyzji.

28. Czynności należące do poszczególnych oddziałów spełniają referenci.

29. W okręgowych inspektoratach, obejmujących większą ilość rejonowych inspektoratów może okręgowy inspektor powierzyć przeprowadzanie inspekcyj jednostek podległych jednemu z kierowników oddziałów, co jednak nie zwalnia okręgowego inspektora od obowiązku osobistego dokonywania inspekcyj.

Rozdział 3.

Rejonowe Inspektoraty Ochrony Skarbowej.

30. W zakresie walki z przestępstwami skarbowymi rejonowy inspektorat:

a) zapobiega przestępstwom,

b) prowadzi wywiad i dochodzenie w sprawach o przestępstwa, polegające na naruszeniu przepisów w zakresie: ceł, monopolów, akcyz pobieranych na rzecz Skarbu Państwa, obrotu papierami premiowymi, podatków bezpośrednich pobieranych na rzecz Skarbu Państwa, opłaty skarbowej oraz dewiz.

Prowadzenie wywiadu i dochodzeń w sprawach o przestępstwa większej wagi lub wyjątkowego znaczenia do rejonowego inspektoratu nie należy.

31. W zakresie poruczonym przepisami szczególnymi rejonowy inspektorat:

a) ujawnia majątki podlegające likwidacji przez urzędy likwidacyjne,

b) przeprowadza kontrolę przestrzegania przepisów ustawy o zwalczaniu drożyzny i nadmiernych zysków w obrocie handlowym,

c) spełnia inne czynności w granicach swej kompetencji wynikającej z przepisów szczególnych.

32. Dla wykonania powierzonych zadań rejonowy inspektorat:

a) przeprowadza rozpoznanie terenu pod względem rodzaju, charakteru, nasilenia i przyczyn przestępczości oraz rozpoznanie to utrzymuje w stanie aktualnym,

b) realizuje planowane i doraźne prace,

c) utrzymuje kontakty służbowe z władzami i ich organami wykonawczymi na szczeblu I instancji, powołanymi do zwalczania przestępstw.

33. Kierownictwo, nadzór i kontrolę całokształtu prac rejonowego inspektoratu sprawuje rejonowy inspektor, do którego między innymi należy:

a) planowanie prac,

b) organizowanie służby wywiadowczej, a w szczególności sieci informacyjnej oraz czuwanie nad jej sprawnym funkcjonowaniem,

c) przydział, odbiór i kontrola służby,

d) decydowanie o sposobie załatwienia spraw, rozpoczęciu i zaniechaniu wywiadu, rozpoczęciu i zakończeniu dochodzeń oraz przekazaniu spraw do właściwych władz,

e) dysponowanie sumami otrzymanymi na walkę z przestępczością skarbową i na inne określone cele,

f) dokonywanie odpraw z pracownikami rejonowego inspektoratu, ich szkolenie z uwzględnieniem zasady specjalizacji oraz czuwanie nad wyposażeniem pracowników w wywiadowcze i dochodzeniowe pomoce techniczne,

g) składanie wniosków do okręgowego inspektoratu ochrony skarbowej w sprawach obsady personalnej, administracyjnych i gospodarczych rejonowego inspektoratu,

h) aprobowanie załatwień,

i) składanie sprawozdań z działalności rejonowego inspektoratu.

34. Rejonowy inspektor może zlecić, za zgodą okręgowego inspektora, stałe wykonywanie niektórych czynności spośród wymienionych w punkcie poprzednim jednemu z pracowników.

35. Rejonowego inspektora, gdy jest on nieobecny lub nie może pełnić obowiązków służbowych, zastępuje pracownik wyznaczony w myśl pkt. 34, któremu przysługują wówczas kompetencje rejonowego inspektora.

Rejonowy inspektor może zastrzec wobec zastępującego pewne sprawy do swej decyzji.

36. Czynności wynikające z przepisów punktów 30 lit. b i 31 lit. a-b spełniają wywiadowcy-dochodźcy z własnej inicjatywy lub na polecenie służbowe.

Na wymienionych pracownikach ciąży szczególny obowiązek wszechstronnego zapoznania się z przepisami dotyczącymi przestępstw zwalczanych przez ochronę skarbową, trybem i sposobami ich zwalczania, jak również obowiązek celowego, prawidłowego i legalnego działania.

37. Sprawy administracyjne i gospodarcze oraz czynności wchodzące w zakres biurowości załatwia pracownik kancelaryjny.

Rozdział 4.

Przepisy końcowe.

38. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe zarządzenia głównego inspektora (tu) ochrony skarbowej w przedmiotach i zakresie, unormowanych niniejszym zarządzeniem.

p. o. Główny Inspektor Ochrony Skarbowej
W. Nowakowski

(Znak G. I. O. S. 1828/1/48).

397. Okólnik z dnia 15 października 1948 r. w sprawie rozliczeń za dostawy i usługi.

W związku z wątpliwościami podniesionymi w sprawie stosowania Instrukcji Ministerstwa Skarbu z dnia 12 czerwca 1948 r. w sprawie rozliczeń za dostawy i usługi między przedsiębiorstwami państwowymi lub pod zarządem państwowym a jednostkami budżetu państwowego (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 67, poz. 268) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

Wymieniona wyżej Instrukcja Ministra Skarbu oparta jest na postanowieniach Uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 20 maja 1947 r. w sprawie rozliczeń za dostawy i usługi między przedsiębiorstwami państwowymi lub pod zarządem państwowym oraz pomiędzy tymi przedsiębiorstwami a jednostkami budżetu państwowego i Związkiem Gospodarczym Spółdzielni R. P. „Społem".

Z założenia tej uchwały wynika, że wszelkie rozliczenia między wymienionymi jednostkami z tytułu należności za dostawy i usługi dokonywane być mają wyłącznie na podstawie faktur sporządzonych już po wykonaniu zamówienia. Zaliczkowanie takich zamówień jest niedopuszczalne.

Jednocześnie postanowienia tej uchwały, a więc i postanowienia opartej na tej uchwale Instrukcji Ministerstwa Skarbu z dnia 12 czerwca 1948 r., mają zastosowanie tylko w odniesieniu do umów zawieranych z przedsiębiorstwami krajowymi. Nie mają one i mieć nie mogą zastosowania do umów zawieranych z przedsiębiorstwami zagranicznymi, gdzie o terminie i sposobie dokonania zapłaty decyduje zawarta z przedsiębiorstwem zagranicznym umowa. Jeżeli zatem jednostka budżetu zawrze umowę o dostawę lub usługę z przedsiębiorstwem zagranicznym (choćby uczyniła to za pośrednictwem wyznaczonego do tego rodzaju czynności przedsiębiorstwa krajowego), to przy zapłacie należności wynikającej z umowy stosować się należy do warunków tej umowy.

W tych więc przypadkach wypłata części należności wynikającej z umowy do rąk krajowego przedsiębiorstwa państwowego lub pod zarządem państwowym, pośredniczącego przy zawarciu umowy nie jest zaliczkowaniem umowy w rozumieniu uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 20 maja 1947 r. i do tych przypadków nie mają zastosowania postanowienia Instrukcji Ministra Skarbu z dnia 12 czerwca 1948 r. o rozliczeniach w drodze blokowania kredytu i inkasa bankowego.

Dyrektor Departamentu
A. Ivanka

(Znak Min. Sk. D. III. 9723/7/48).

398. Komunikat o sprostowaniu błędu w okólniku z dnia 4 września 1948 r. w sprawie wypłaty zaopatrzeń inwalidzkich.

Ministerstwo Skarbu prostuje niniejszym omyłkę w treści okólnika z dnia 4 września 1948 r. Nr D. III. 5065/7/48 w sprawie wypłaty zaopatrzeń inwalidzkich (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 84, poz. 361), a mianowicie w lewej szpalcie w wierszu szóstym i piątym od dołu zamiast słów „z dnia 2 lipca 1947 r. Nr D. III. 5853/7/47" powinno być: „z dnia 15 kwietnia 1948 r. Nr D. III. 467/7/48".

399. Okólnik z dnia 19 października 1948 r. w sprawie wyzbywania się zbędnych i nadetatowych pojazdów mechanicznych.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości i wykonania przez instytucje i przedsiębiorstwa podległe i nadzorowane przez Ministerstwo Skarbu uchwałę Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1948 r. w sprawie wyzbywania się przez urzędy, przedsiębiorstwa i instytucje państwowe zbędnych i nadetatowych pojazdów mechanicznych, wraków i ich zespołów.

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 37205/3/48).

Uchwała Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1948 r. w sprawie wyzbywania się przez urzędy, przedsiębiorstwa i instytucje państwowe zbędnych i nadetatowych pojazdów mechanicznych, wraków i ich zespołów.

1. K. E. R. M. poleca dokonać w terminie do dnia 1 stycznia 1949 r. wycofania z państwowego parku pojazdów mechanicznych wszystkich pojazdów nadetatowych, wraków i ich zespołów.
2. Wprowadza się podział pojazdów mechanicznych i ich zespołów na typowe i nietypowe.
3. Za typowe przyjmuje się pojazdy mechaniczne:
Osobowe:
Chevrolet-Fleetmaster, Chevrolet (C8A/Canada), Citroen 11L, Citroen 11BL, Fiat-Simca 8, Fiat 1100, Fiat 1100L, Skoda 1101 (Popular-Tudor), Willis MB (Jeep), Ford GPW (Jeep),
ciężarowe:
G. M. C. (3t), Layland (autobus), Chausson (autobus), Bedford MW (3/4t), Bedford OYD (3t), Bedford OLBD (3t), Chevrolet Canada 15 CWT (3/4t), Chevrolet Canada 30CWT (1,5t), Chevrolet USA G7107 (1,5t), Chevrolet Canada 060s (3,0t), Dodge USA T214 (3/4t), Dodge USA Wc-51, 52, 54, 56 (samochody specjalne, lub z urządzeniami specjalnymi), Dodge WF 32 (1,5t), Dodge-Canada 110L5 (3t), Fordson (3/4t), Ford USA 2GU, 2G8T,2DT, 2GT, 19 t (1,5t), Ford-Canada F60S (3t), Ford WOT6 (3t), Studebacker US 6, US 6x4 (3t), ZIS (3t), Renault PR 478 (1t), Renault PR 487 (2,5t).
K. E. R. M. upoważnia Prezesa C. U. P. do zmiany lub uzupełnienia wykazu pojazdów mechanicznych typowych.
4. Za nietypowe przyjmuje się pojazdy mechaniczne pozostałych marek i typów.
5. Należy dążyć do posiadania w państwowym parku pojazdów mechanicznych wyłącznie taboru typowego. W miarę napływu do państwowego parku pojazdów mechanicznych taboru typowego należy wyzbywać się nadetatowego taboru nietypowego.
6. Pojazdy mechaniczne typowe zbędne lub nadetatowe w parku państwowym a mianowicie:
a) które nie nadają się wogóle do użytku,
b) których koszty remontów, ze względu na stan techniczny pojazdu są stosunkowo za wysokie,
c) niewykorzystane dostatecznie w ramach norm ustalonych.

Uchwałą Rady Ministrów z dnia 23 lutego 1948 r. jak również wraki tych pojazdów i ich zespoły należy sprzedać „Motozbytowi", który dokona remontu pojazdów mechanicznych typowych i postawi je do dyspozycji K. E. R. M. Zespoły pojazdów mechanicznych typowych „Motozbyt" zagospodaruje w myśl ogólnych zasad obrotu tymi zespołami.

7. Tryb postępowania przy sprzedaży pojazdów mechanicznych nietypowych: zbędnych i nadetatowych, wraków i ich zespołów ustalą odrębnym zarządzeniem Ministrowie: Przemysłu i Handlu, Komunikacji, oraz Skarbu.
8. K. E. R. M. zezwala na pozostawienie w parku państwowym tych zespołów taboru typowego, których zużycie przewidziane jest w ciągu r. 1948.
9. K. E. R. M. zezwala na pozostawienie w parku państwowym tych zespołów, taboru nietypowego, których zużycie przewidziane jest w okresie przewidywanego posiadania taboru nietypowego.
10. Postanowienia powyższe dotyczą wyłącznie pojazdów mechanicznych będących niesporną własnością urzędów, przedsiębiorstw i instytucji państwowych. Wypadki sporne dotyczące taboru poniemieckiego należy wyjaśnić z Urzędem Likwidacyjnym celem ostatecznego przekazania taboru nie będącego formalną własnością urzędów, przedsiębiorstw i instytucji państwowych.
11. Kwoty uzyskane przez urzędy będące jednostkami budżetu Państwa ze sprzedaży zbędnych i nadetatowych pojazdów mechanicznych, typowych lub nietypowych, wraków i ich zespołów przekazane będą na dochód Skarbu Państwa. W granicach tych kwot urzędy otrzymają dodatkowe kredyty na pokrycie kosztów nabycia nowych samochodów w ramach zatwierdzonego dla danego Ministerstwa etatu samochodowego.
12. Kwoty uzyskane przez przedsiębiorstwa państwowe ze sprzedaży zbędnych i nadetatowych pojazdów mechanicznych typowych lub nietypowych, wraków i ich zespołów przekazywane będą do Banku Gospodarstwa Krajowego, z tym, że kwoty wpływów przeznacza się na pokrycie kosztów nabycia nowych samochodów. Wypłaty będą mogły być dokonywane wyłącznie za zgodą nadrzędnej jednostki organizacyjnej przydzielającej pojazdy mechaniczne dla danego przedsiębiorstwa.
Przedsiębiorstwa państwowe objęte systemem finansowym przekazują określone wyżej kwoty na rachunek amortyzacyjny, inne przedsiębiorstwa przekazują te sumy na specjalny rachunek w B. G. K.
13. K. E. R. M. poleca wszystkim Ministrom nadsyłanie z końcem każdego kwartału kalendarzowego sprawozdań z wykonania niniejszej uchwały do Podkomitetu Motoryzacyjnego przy Komitecie Ekonomicznym Rady Ministrów.

---

400. Okólnik z dnia 19 października 1948 r. w sprawie realizowania należności kolejnictwa w obrocie bezgotówkowym.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że Ministerstwo Komunikacji zarządzeniem Nr II/4/71/87/48 ustaliło następujące zasady realizowania przez Kasy kolejowe obrotów bezgotówkowych:

1. dla umożliwienia klientowi kolei regulowania należności w drodze przelewów bankowych otworzone zostały kasom stacyjnym rachunki w najbliższych lub najkorzystniej położonych instytucjach kredytowych przy zachowaniu następującej kolejności: a) Narodowy Bank Polski, b) Bank Gospodarstwa Spółdzielczego, c) Komunalna Kasa Oszczędności, d) Spółdzielnie Kredytowe,
2. każda kasa kolejowa, a więc kasa dyrekcyjna, stacyjna i towarowa obowiązana jest przyjmować na pokrycie należności z tytułu przewoźnego, opłat bocznicowych, dzierżawnych, czy innych, od obowiązanych do uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym, a wymienionych w art. 1 ust. 1 pkt. 1 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym (Dz. U. R .P. Nr 16, poz. 61) czeki zwykłe i potwierdzone, wystawione na jedną z instytucyj kredytowych, wymienionych w art. 4 ust. 1 wspomnianego dekretu,
3. zamierzający uiszczać należności czekami zwykłymi (niepotwierdzonymi), winni wystąpić do właściwej kasy kolejowej z odpowiednim wnioskiem, wskazując instytucję kredytową, w której posiadają własny rachunek oraz załączą wzory podpisów osób, upoważnionych do podpisywania tych czeków,
4. wzory podpisów, atramentem i ołówkiem kopiowym powinny być załączone w tylu egzemplarzach, aby każda kasa kolejowa w tej mejscowości, w której będą regulowane należności, posiadała jeden egzemplarz wzorów wszystkich podpisów.

Ponadto Ministerstwo Komunikacji wyraziło zgodę, aby kasy stacyjne uznawały za wystarczający dowód bezgotówkowej zapłaty, okazywane im przez posiadaczy bocznic, kopie zleceń przelewu na dobro rachunku żyrowego lub bieżącego danej kasy stacyjnej, lub dyrekcyjnej, opatrzone potwierdzeniem właściwej instytucji kredytowej, że zlecenie zostało przyjęte. Kopia taka może być również zastąpiona „dowodem obciążenia rachunku" lub potwierdzeniem innej instytucji kredytowej, w każdym przypadku opatrzone stemplem tejże instytucji i podpisem.

Dyrektor Departamentu
A. Ivánka

(Znak Min. Sk. D. III. 9356/7/48).

401. Okólnik z dnia 19 października 1948 r.
w sprawie zastosowania przepisów o rozliczeniach za dostawy i usługi do instytucji spółdzielczych.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości i zastosowania przez wszystkie jednostki budżetu i asygnujące z kredytów majątkowych na wydatki inwestycyjne oraz przez Dyrekcje monopolów i przedsiębiorstw, objętych uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 20 maja 1947 r., odpis uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 21 września r. b., rozciągającej na instytucje spółdzielcze obowiązek stosowania postanowień uchwały tegoż Komitetu z dnia 20 maja 1947 r. o rozliczeniach za dostawy i usługi, poczynając od dostaw i usług wykonanych od 22 września 1948 r.

W związku z tym uzupełnia się wstępne postanowienie instrukcji Ministerstwa Skarbu z dnia 12 czerwca 1948 r. w sprawie rozliczeń za dostawy i usługi (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 67, poz. 268 z r. 1948) przez dodanie po słowach: „oraz uchwałą . . . . . z dnia 17 czerwca 1947 r. o rozciągnięciu wymienionej uchwały na rozliczenia z dostaw inwestycyjnych" — słów „i uchwałą tegoż Komitetu z dnia 21 września 1948 r. o rozciągnięciu tejże uchwały od dnia 22 września 1948 r. na:

1) przedsiębiorstwa państwowo-spółdzielcze,
2) centrale spółdzielczo-państwowe,
3) Centralę Spółdzielni Spożywców „Społem",
4) Centralę Rolniczą Spółdzielni „Samopomoc Chłopska",
5) Centralę Spółdzielni Mleczarsko-Jajczarskich,
6) Centralę Gospodarczą Spółdzielni Ogrodniczych,
7) Centralę Spółdzielni Pracy,
8) Centralę Spółdzielni Wytwórczych „Solidarność", oraz
9) na centrale spółdzielni niewymienionych wyżej, na które decyzją Ministra Skarbu w porozumieniu z Min. Przemysłu i Handlu zostanie nałożony obowiązek stosowania rozliczeń za dostawy i usługi w trybie ustalonym uchwałą z dnia 20 maja 1947 r. i późniejszymi zmianami i uzupełnieniami.

Dyrektor Departamentu
A. Ivànka

(Znak Min. Sk. D. III. 9777/7/48).

---

402. Okólnik z dnia 20 października 1948 r.
w sprawie zbiórek na odbudowę Warszawy.

Ministerstwo Skarbu podaje wszystkim podległym władzom, urzędom, zakładom, instytucjom oraz przedsiębiorstwom — do wiadomości i zastosowania tekst uzupełnienia okólnika Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 października 1948 r. do Nr O-II-e/6/19/48, opublikowanego w Nr 87 pod poz. 374 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu.

Dyrektor Departamentu
(Znak Min. Sk. D. I. 37209/1/48). H. Birencwajg

PREZES RADY MINISTRÓW Warszawa, dn. 4 października 1948 r.
do Nr O—II—e/6/19/48
W sprawie zbiórek na odbudowę Warszawy.

UZUPEŁNIENIE OKÓLNIKA Nr 30.

W uzupełnieniu okólnika Nr 30 z dnia 4. IX. 1948 r. w sprawie zbiórki na odbudowę Warszawy wyjaśniam, że p. 1 tego okólnika o brzmieniu:

aby wszystkie Ministerstwa i nadzorowane przez nie organizacje i instytucje niezwłocznie zaprzestały wszczętych, bądź zaniechały projektowanych przez nie akcji zbiórkowych, zarówno organizacyjnych jak ogólnych, na cele związane z odbudową Warszawy — o ile nie posiadają na akcję tę pisemnej zgody Naczelnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy,

dotyczy zakazu przeprowadzania przez poszczególne instytucje, czy organizacje zbiórek funduszów społecznych na odbudowę własnych siedzib w Warszawie, lub inne dowolnie obrane i nieuzgodnione z Naczelną Radą Odbudowy m. st. Warszawy cele inwestycyjne w Warszawie.

Zbiórki tego rodzaju nie mogą być przeprowadzone w formie publicznej, ani też w formie wewnętrzno-organizacyjnej t. j. wśród członków danej organizacji czy pracowników instytucji.

Zawarty w okólniku Nr 30 zakaz nie dotyczy zbiórek na Społeczny Fundusz Odbudowy Stolicy, przeprowadzanych w myśl mego okólnika Nr 24 z dnia 26. VII. 1948 r., który pozostaje nadal w mocy.

Prezes Rady Ministrów
(—) Józef Cyrankiewicz

Otrzymują:
wszystkie Ministerstwa, instytucje i urzędy podległe Prezesowi Rady Ministrów oraz centralne organizacje Społeczne, Kulturalne i Gospodarcze

---

Komunikat

Komunikat w sprawie ogłoszeń o zagubieniu legitymacyj urzędowych.

Objaśnienie znaków:

OrOs	—	dział organizacyjny i osobowy
GB	— „	gospodarczy i budżetowy resortu
KS	— „	karny skarbowy
OSk	— „	Ochrony Skarbowej
OK	— „	obrotu pieniężnego i kredytu
B	— „	budżetowy
K	— „	finansów i podatków komunalnych
RK	— „	rachunkowo-kasowy
C	— „	ceł
ZPP	— „	zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	— „	podatków: obrotowego i dochodowego
PW	— „	podatku od wynagrodzeń
MOSk	— „	podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	— „	innych podatków bezpośrednich
EA	— „	egzekucji administracyjnej
A	— „	akcyz
M	— „	monopolów
U	— „	ubezpieczeń
Sp	— „	spółdzielczości
L	— „	likwidacyjny
R	— „	różnych
Z	—	zarządzenie
I	—	instrukcja
O	—	okólnik
Ob	—	obwieszczenie
Uch	—	uchwała
Rp	—	rozporządzenie
Reg	—	regulamin
Kom	—	komunikat

403. Okólnik z dnia 20 października 1948 r. w sprawie opłaty skarbowej od podań o odroczeniu odbycia powinności w Powszechnej Organizacji „Służba Polsce".

W związku z ustawą z dnia 25 lutego 1948 r. o powszechnym obowiązku przysposobienia zawodowego, wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego (Dz. U. R. P. Nr 12, pz. 90) wyłoniła się kwestia pobierania opłaty skarbowej od podań o odroczeniu odbycia powinności w Powszechnej Organizacji „Służba Polsce".

Zważywszy, że zadaniem powszechnego przysposobienia młodzieży jest również przygotowanie młodzieży do obrony całości i niepodległości Rzeczypospolitej oraz, że obowiązkowi temu podlegają wszyscy obywatele polscy w wieku od 16 do 21 lat włącznie, pod rygorem kary aresztu i grzywny, a osobom, które wykonały ten obowiązek przysługuje prawo do odbycia skróconej zasadniczej służby wojskowej na warunkach określonych w ustawie o powszechnym obowiązku wojskowym — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że do podań o odroczenie odbycia powinności w Powszechnej Organizacji „Służba Polsce" należy stosować przez analogię do spraw wojskowych 6 — przepis dodatkowy Cz. II Tabeli opłat skarbowych (załącznik do dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107).

Dyrektor Departamentu
Stefan Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 16532/4/48).

KOMUNIKAT

w sprawie ogłoszeń o zagubieniu legitymacyj urzędowych.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości jednostkom służbowym podległym i nadzorowanym, iż od dnia 1 listopada 1948 r. ogłoszenia o zagubieniu legitymacji urzędowych będą dokonywane po uprzednim wpłaceniu, na konto czekowe administracji Dziennika Urzędowego Min. Skarbu P. K. O. Nr I — 4428, należności ryczałtowej w kwocie zł 600, która obliczona jest wraz z należnością za numer dowodowy.

Wszelkie zgłoszenia należy przesyłać drogą służbową do administracji Dziennika Urzędowego w Warszawie, ul. Wileńska 2/4.

Tekst ogłoszeń będzie jednolity według następującego wzoru:

„Unieważnia się (skradzioną lub zagubioną) legitymację urzędową Nr . . ., wydaną przez . . . . . . dla . . . . ".

TREŚĆ

Rozdzielnik: OrOs, GB, KS, OSk, OK, B, K, RK, C, ZPP, POD, PW, MOSk, P, EA, A, M, U, Sp, L, R

Cena zł 33

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w okresie do końca 1948 r.

„Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca w którym nastąpiła wpłata do końca 1948 r. Należność z tytułu prenumeraty wynosi miesięcznie zł 300; kwartalnie zł 700.

Komplety Dziennika Urzędowego z okresu poprzedzającego wpłatę prenumeraty mogą być zamawiane w miarę posiadanego zapasu, w cenie sprzedażnej poszczególnych numerów, a mianowicie:

a) za komplet I półrocza 1948 r. zł 3.102.—
b) za komplet III kwartału 1948 r. zł 814.—

Wszelkie należności z tego tytułu należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr 1-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, dokładny adres, oraz okres czasu, którego wpłata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty.

Pojedyncze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.